

Lejligheden til at udtale, at det Forslag, som findes her af det ærede Mindretal i Finansudvalget, om at man skulde paa maa og faa uddrysse 30,000 Kr. til Opdyrkning af Hedejord, er et saa mærkeligt Forslag, at jeg er overbevist om, ingen Hedeboer har kunnet tænke sig, at et saadant Forslag kunde fremkomme i Rigsdagen. Naar jeg ser mig om i den Bekendtskabskreds, jeg har af Hedeopdyrkere, føler jeg mig overbevist om, at det kunde aldrig være faldet de Mennesker ind, at der kunde fremkomme et saadant Forslag om, at de skulde have rent ud en Foræring af Statskassen paa 100 Kr. pr. Td. Land for at opdyrke Hedejord. Rent økonomisk set vil det ogsaa være ufordelagtigt for Statskassen at give 100 Kr. for at faa en Td. Land Hedejord opdyrket. Saa var det meget mere forsvarligt og rimeligt, om Staten opkøbte disse Arealer, der, som jeg nævnedes før, mange Gange kunne faas for 10—20—30 Kr. pr. Td. Land, og forærede de vedkommende hele Historien. Det kunde ikke komme til at spille en saa stor økonomisk Rolle, som hvis Staten skulde gaa ind paa at give 100 Kr. pr. Td. Land for at faa Hedejord opdyrket. Jeg vil derfor anbefale Folketinget at stemme mod dette Forslag og ligeledes imod Forslaget om de 50,000 Kr. til Erhvervelse af Mergellejer. Det, der, som sagt, i den Henseende tiltrænges, er Samfærdselsmidlernes Udvikling og saa naturligvis billig Adgang til at faa Mergelen transporteret fra Lejerne, hvor den findes, ud i disse Egne. Men en saadan Foranstaltning som at give 30,000 Kr. ud paa maa og faa til Hedeopdyrkere kan jeg ikke anse hverken for fornuftig eller rimelig, og jeg kan derfor ikke tilraade, at det vedtages.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Bræstrup (Laust Jensen) sagde, at Forslaget om Understøttelse eller Driftstilskud til Hedeopdyrkere var uklart. Jeg tror, at Uklarheden findes hos det ærede Medlem, fordi han ikke har forstaaet dette Forslag, han læser det fuldstændig forkert. Hvis han vil læse Forslaget ordentlig igennem og tænke over, hvad han læser, vil han finde noget helt andet, end han siger. Han spurgte: Hvem er det, der skal have disse 100 Kr. pr. Td. Land, er det dem, der have raa Hedejord, der kan købes for 10—20—30 Kr.? Der staar udtrykkelig, hvem det er, det er dem, der have „nyopdyrket eller paabegyndt opdyrket Hedejord.“ Der er slet ikke Tale om at give Understøttelser til dem, som ere Ejere af

raa Hedejord, der kan købes for 10—20—30 Kr. pr. Td. Land. Nej, her er Tale om at yde Tilskud til dem, som have opdyrket deres Jord eller paabegyndt Opdyrkingen deraf, det vil altsaa sige de Folk, der have lagt et Arbejde ind i deres Jord saaledes, at Jorden har ikke alene den oprindelige Værdi, men ogsaa den forøgede Værdi, den har faaet ved Arbejdet. Og naar man nu fra mange Sider har faaet oplyst, at Opdyrkning af en Td. Land Hedejord kan dreje sig om op imod 100 eller 125 Kr., staar man overfor en betydelig større Værdi i en saadan Td. Land, end den raa Hedejord har, som kunde købes for de Priser, det ærede Medlem nævnedes. Nej, naar det ærede Medlem vil tale om Uklarhed, skulde han først se at klare sin egen Tankegang og læse det ordentlig igennem, han vil kritisere.

Dinesen: Det er ogsaa Ændringsforslag Nr. 40 om Understøttelser med videre til forskellige Funktionærer under Skovvæsenet og det sig dertil sluttende Bilag under Nr. 28, hvoraf jeg tager Anledning til at gøre et Par Bemærkninger. Jeg kan ikke se rettere, end at der af Landbrugsministeren er vist en ikke uvæsentlig Imødekommen i det Forslag, han her har stillet. Dette Spørgsmaal fordeler sig under 8 forskellige Poster, og for de 5 af disse Posters Vedkommende: almindelige Understøttelser, Hjælp i Sygdomstilfælde, Hjælp i Ulykkestilfælde, Understøttelser til Skov- og Jagtbetjentenes Forening og Erstatning for lang Vej til Arbejdspladsen er der vist en direkte Imødekommen, som de vedkommende sikkert fuldt ud ere tilfredse med. Hvad derimod angaar Spørgsmaalet om Erstatning for Brug af Værktøj, da tør jeg ikke sige, at dette er fuldt tilfredsstillende. Om at der er vist Imødekommen ogsaa her, er jeg overbevist, men før der ved Erfaringer er vundet Klarhed over dette Spørgsmaal, kan der intet siges om, hvorvidt der her gives tilstrækkelig Erstatning eller ikke.

Det Spørgsmaal, som egentlig har givet mig Anledning til at begære Ordet, er den syvende Post i det foreliggende Bilag, hvori Talen er om Hegnsmændenes Jordlodder o. s. v. Her vil jeg navnlig gøre en Henstilling til den ærede Minister — en Henstilling, som jeg ikke hverken ønsker eller venter Svar paa ved denne Lejlighed, idet jeg ikke kan gaa ud fra, at Ministeren kan have undersøgt dette Spørgsmaal. Jeg antager, at det almindelig regnes, at Hegnsmændene have en Jordlod paa omtrent $\frac{1}{2}$